

АНЕКДОТИ

РАДАНЪ ВОИВОДА.

Въ время-то на Константиноградскій императоръ Васи-
ліа кога-то Българско-то царство подпадало подъ Гръцкѣ
власть, и нова-та еще столица, Търново, была складана,
нѣколко градища а побече-то планински не были еще по-
корени, междѣ кси-то были и вратца. Вратчанскій по онока
время правитель Раданъ вѣвода, като видѣлъ оцѣ-тъ еѣ-
дѣ и позналъ мѣчностъ-тъ за да упади разложенный на от-
ворено мѣсто градъ вратца, дрѣпнѣлъ сѣ за дѣ прѣхода на
тѣсны-тѣ, отъ естество-то направенни вратца въ крѣпость-
тъ сѣ горы градъ и тамо юнашки сѣ запазвалъ и отѣм-
балъ сички-тѣ Гръцки нападеніа.

Олѣдѣ много крѣвопролитни опытаніа брѣхъ крѣпо-
сть-тъ Гръци-тѣ видѣли, че заради сгодно-то и мѣстополо-
женіе, и заради юначество-то на Български-тѣ войскары,
что сѣ сѣ затворили въ ней-ж сѣ хитрый си вѣвода, не
щѣтъ да могатъ да и-ж привѣмѣтъ; Отсѣнѣ това прѣс-
нати-тѣ по горы-тѣ Българи сѣкой дѣнь сѣ прикирали
въ крѣпость-тъ, подѣ Радановы-тѣ знамена. И тѣхъ Гръ-
цы-тѣ въ страхъ да не бы Раданъ подкрѣпенъ нападналъ
на тѣхъ, намыслили да употреби-жѣ нѣкакѣхъ хитрость и
прекраси сѣ въ града.

Оынѣ-тъ на засѣдальнѣ въ Вратца Гръцкій полков-
никъ, жѣдѣ за слава, и като вѣщѣ на Българскій азыкъ,
наумилъ си превлеченъ самси да сѣ вѣжне, като Българ-
скій войскарь, въ сгориградскѣ-тъ крѣпость и да погѣби как-